

TRENCAR PREJUDICIS pàg 3
Compartir en comunitat:
el Montserratí també
celebra el Ramadà

OLESA pàg 16
Absolen l'olesà Felip Segura
per un tuit sobre la Guàrdia
Civil: "S'ha acabat el malson"

línianord

quinzenal

Montserratí 25/4/2023 · Núm. 152 · linianord.cat

Crit d'alerta per la falta de metges a les zones rurals

L'àrea de Martorell Rural, on hi ha Castellví i Sant Esteve, hauria de tenir 15 professionals, però només en té 8 pàg 14

Foto: Ajuntament d'Olesa

No us oblidarem

Olesa homenatja tres veïns víctimes dels camps nazis pàg 16

ESPARREGUERA pàg 18

El Ple aprova incloure el municipi al Parc Rural de Montserrat

MARTORELL pàg 11

Suspenen el pla municipal per la sequera

A FONTS pàg 12 i 13

Quan l'estratègia política passa per la guerra judicial

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

 618 557 197

DEFENSA PERSONAL [**SALA FITNESS INCLUIDA**
1H PARKING GRATUITA]

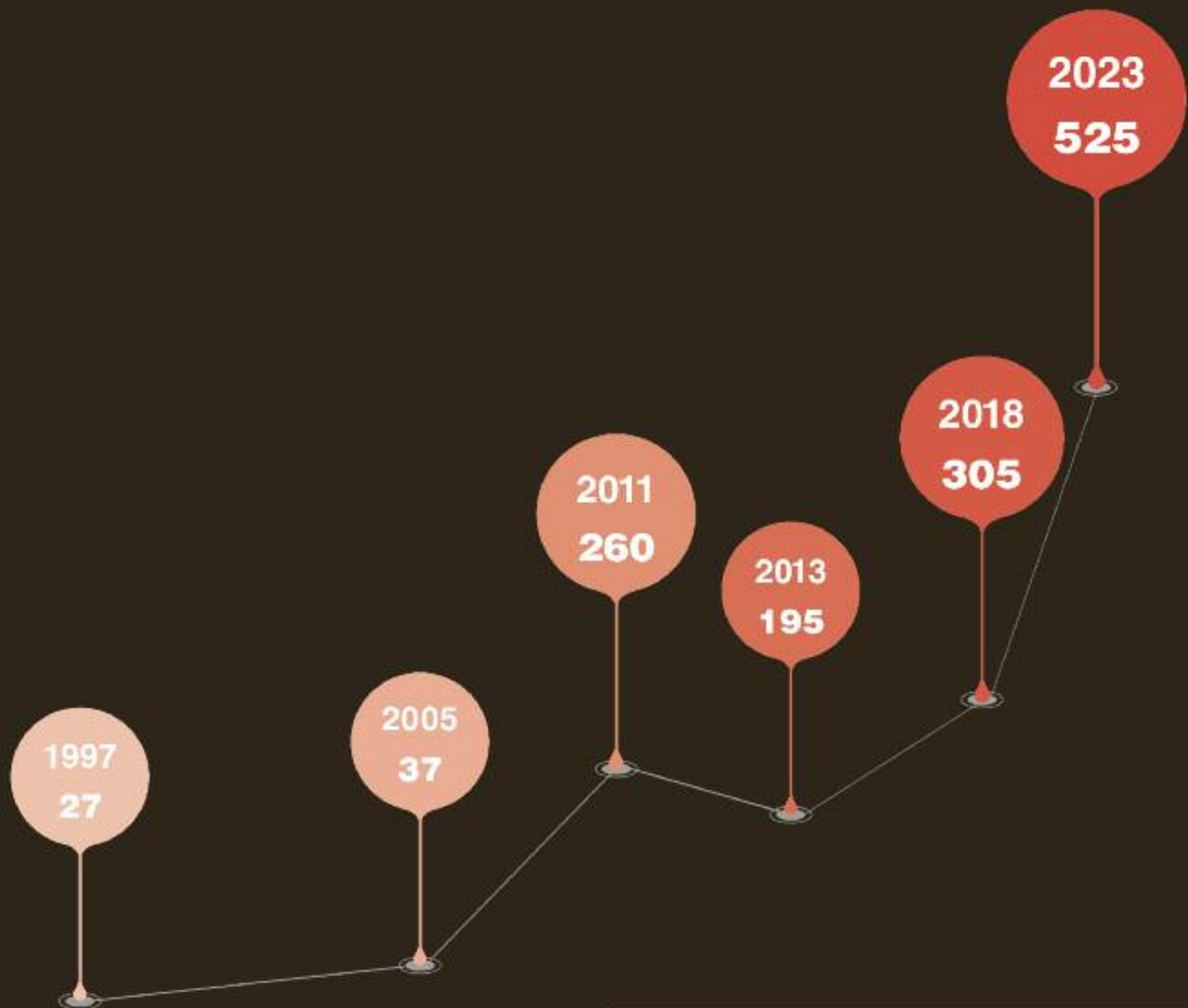

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

Més de 520 mitjans associats
www.amic.media

El Ramadà tomba estereotips

» Algunes comunitats islàmiques organitzen un trencament del dejú obert a altres cultures i religions
 » La trobada vol donar a conèixer l'islam, apropar les seves tradicions i fer caure idees preestablertes

Mar Sifre
MONTSERRATÍ

L'iftar –l'àpat amb el qual es trenca el dejú durant el Ramadà– és el moment més especial del dia en aquesta època de l'any per als musulmans i se sol viure en comunitat. En països de tradició islàmica és comú que impliqui tota la població, com aquí passa amb Nadal. En el cas dels musulmans que formen part de les societats occidentals, com la catalana, això canvia.

L'Associació SAFA de Comunicació Intercultural d'Olesa de Montserrat, per exemple, que promou l'enteniment, la integració i la preservació de la cultura islàmica, va organitzar el 8 d'abril un iftar al municipi obert a tothom. Van assistir-hi més de 250 persones. Moltes d'elles no havien viscut mai l'experiència.

“Podríem guardar-nos les tradicions, però volem compartir-les i és aquesta la nostra alegria; fer-ho amb els altres”, explica Mohamed Benyahya, membre de la comunitat islàmica d'Olesa. La integració, declara, també és això.

En el cas de la comunitat de Martorell, han celebrat iftars oberts a Ca n'Oliveres durant vuit edicions (amb interrupcions a causa de la pandèmia). Enguany, en canvi, han decidit destinar els diners a ajuda humanitària per als afectats dels terratrèmols de Síria i Turquia del febrer. Aïcha El Harrak, secretària de l'entitat, argumenta que “aquest també és l'esperit del Ramadà”.

Pel que fa als iftars comunitaris duts a terme en anys anteriors, El Harrak relata que hi ha anat molta gent que mai havia fet el Ramadà: “És una gran oportunitat perquè perdin la por a la

L'iftar comunitari organitzat per l'Associació SAFA de Comunicació Intercultural d'Olesa de Montserrat. Foto: Ajuntament d'Olesa de Montserrat

nostra religió. Se'ns ha fet molt de mal. La gent diu 'islam' i pensa en terrorisme, però l'islam és pau”.

De la mateixa manera s'expressa Benyahya: “Serveix per aclarir conceptes erronis sobre nosaltres i apropar l'islam a altres cultures”. I El Harrak hi afegeix: “Perquè no estiguem lluny”.

EL DEJÚ A LA NOSTRA SOCIETAT
 Sobre com viuen el dejú del Ramadà en un indret del món on la població majoritària no els acom-

Benyahya: “Podríem guardar-nos les tradicions, però l'alegria és compartir-les”

panya, tots dos parlen del respecte que reben per part del seu

entorn que no és practicant de l'islam. El Harrak detalla que els seus companys de feina sovint s'esperen per fer el berenar amb ella. En el cas de Benyahya, relata que els seus col·legues s'excusen quan beuen aigua davant seu. Amb tot, declara que “és una mica dur, però el respecte és el més important”.

Al cap i a la fi, el Ramadà és una època de reflexió. El Harrak detalla que treballen molt “la paciència i la humilitat”. “L'estómac és el segon cervell, i passar gana et porta a meditar més les coses, se't fa tot molt clar, i reforces la teva força de voluntat”, assegura.

Una visió compartida per Benyahya, que manifesta que es tracta “d'un mes d'autocontrol i de purificació, també pel que fa a la salut”. “És una aturada. L'objectiu és revisar les teves actituds; reflexionar en tots els àmbits”, diu.

El fet de parar és quelcom que caracteritza aquest període. El Harrak opina que durant l'any no es para. El Ramadà, en

ELS MUSULMANS ARREU DEL TERRITORI

► Segons l'últim estudi demogràfic de la Unió de Comunitats Islàmiques d'Espanya, de l'any 2022, a la província de Barcelona hi ha unes 400.000 persones musulmanes, el que suposa el 7% de la població. En el cas de Catalunya, la xifra creix fins a 640.000 i el percentatge s'eleva al 8,4%.

aquest sentit, els dona l'espai per aprofundir i rumiar sobre el seu camí vital. Aturar-se i poder agafar aire.

Però no podem oblidar que tot plegat està mogut per la fe i per una necessitat humana: alimentar-se. És per això que trencar el dejú és molt especial. “És un moment d'alegria per dos motius: perquè menjaràs i perquè, quan moris, veuràs Al·là. És un instant de felicitat, però també molt sagrat”, declara Benyahya.

De fet, El Harrak explica com a anècdota que en els moments previs a trencar el dejú “tothom està implicat en parar taula, sempre rodona, per menjar”.

També cal tenir en compte que “l'islam és solidaritat”. Així ho creuen els entrevistats. De fet, els iftars comunitaris en realitat són la transformació de la tradició de convidar persones que estan soles o tenen dificultats econòmiques per fer un bon àpat quan es pon el sol durant el Ramadà.

Rep el diari en PDF i les últimes hores de **líniainord** a Telegram

La lupa

La valentia de les dones

per Frédérique Brion, activista de la PAH

Foto: ACN

Després d'aquest assenyalat mes de març i de la celebració del 8M, no podem no retre homenatge a tantes dones el nom de les quals quedarà en l'anonimat per sempre, però la seva lluita és decisiva i determinant: una fisura en el dispositiu de globalització capitalista.

Les seves cares tenen el color de diferents continents, són joves o ancianes, mares de família o solteres, estudiants, treballadores, pensionistes... Impetuoses i sagaces, tímides o audaces, són plurals i, no obstant això, totes tenen en comú aquesta voluntat feroç d'acabar amb la injustícia, la que pateixen elles, però també, i sobretot, la que pateixen els seus companys i companyes. Treuen temps d'on sigui, anant a assemblees, reunions, formacions... No importa si fa fred, plou o crema el sol. Són aquí a primera hora del dia, on se'ls ha citat, sovint amb els seus infants a coll, per defensar una família. Altres aporten un suport logístic, tasques administratives, traduccions, correccions, comptabilitat, organització, feina a les xarxes socials, en premsa, redactant informes, elaborant estratègies, dinamitzant assemblees...

L'ajuda ve, de vegades, d'un altre continent, via internet. Tan profunds són els laços creats com perenne el sentiment de pertinença al grup. Altres presten ajuda a les persones enfrontades als meandres de l'administració o acudeixen en suport de negociacions complexes: són la mà estesa, el suport anhelat per no caure. Donen part del seu temps lliure, donen el millor d'elles mateixes. Són militants, són activistes.

Tenen aquesta cosa especial: els seus ulls brillen quan s'aconsegueix un èxit, els seus ulls ploren quan no hi ha tanta sort, però superen la ràbia i la impotència a la recerca de la paraula que consola, l'abraçada que reconforta. Són afectuoses, són amables perquè coneixen el valor d'allò que donen, malgrat o gràcies a circumstàncies personals, moltes vegades terriblement adverses. S'inscriuen en la gran tradició de dones que van lluitar per un ideal, unes possibilitats

Les samarretes verdes sembren esperances en els quatre punts cardinals del país

que semblaven inassolibles. Van trepitjar els carrers sense descans a la recerca del milió de signatures que es transformaria en una llei que canviaria radicalment les perspectives de milers de famílies.

Matilde Muñoz, de la FRAP i Unió popular de dones, evocava en una recent entrevista el seu activisme els anys seixanta: "En aquella època van començar els desnonaments i érem les dones les que ens posàvem davant de casa quan arribava la policia, paràvem els desnonaments amb els nostres cossos". Avui i aquí, aquestes dignes descendents no dubten tampoc a posar el seu cos com a última de-

fensa d'una llar en perill enfront de les actuacions amb mà dura de la Brimo.

Entranyables i commovedores són aquestes samarretes verdes que sembren esperances en els quatre punts cardinals del país. Perquè sí, aquestes dones vestides de verd són dones de la PAH. La seva lluita diària és aconseguir un habitatge digne per a totes les persones i posar fi a l'atrocitat dels desnonaments. Un pols de titans contra el poder financer que ha transformat l'habitatge en un producte d'especulació i en oposició als lobbies immobiliaris que s'han apoderat del mercat.

Enguany la PAH de Barcelona celebra el seu centèsim aniversari i s'enorgulleix de superar els 1.000 desnonaments aturats, milers de lloguers socials signats i una llei que empara les famílies vulnerables.

La seva legitimitat és la seva força. Aquestes dones compromeses, pacifistes i organitzades contribueixen a transformar els dispositius del poder amb un nou discurs, una nova visió: "SÍ QUE ES POT". Fa falta molt coratge, molta determinació i tenacitat a l'hora de defensar, avui, aquest dret fonamental inscrit en la Constitució –i, no obstant això, tan maltractat que és el dret a un sostre...–.

Fidels a una causa que els sembla justa, són "la noblesa de la democràcia", que deia Malraux.

Aquest tribut és per a elles, anònimes lluitadores, i com no, per a tots els homes que comparteixen aquesta lluita.

Aquí es piula

@JaimePalomera

A ver si así se entiende: todos los inquilinos de Casa Orsola, faro de la lucha contra los alquileres abusivos, serían desahuciados si se aprueba la actual propuesta de Ley de Vivienda. El fondo butre quiere hacer alquileres temporales, ya que quedan fuera de la regulación.

@CarlesVinyas

[Sobre el vídeo del Real Madrid] És tan gal·dós i maldestre que no sabria ni per on començar... Revisiòisme històric, negacionisme... No és per manca de documentació, ni per ignorància. Per tant, les intencions són ben clares. Ells solets –i tots els que els riuen les gràcies– queden ben retratats.

@juliajedacaba

Que Andrea Genovart hagi hagut de tancar el seu Twitter perquè està rebent DM de miserables és repugnant i condemnable. Quan publiques una novel·la amb una editorial grossa, fas una entrevista per un digital o escrius articles t'exposes al linxament. Si ets dona, t'hi exposes doblement...

@cmarquezdaniel

En una setmana, Barcelona ha perdut un referent de la mobilitat (Ole Thorson), un líder veïnal com pocs (Josep Maria Domingo, de Sants) i un símbol de la Boqueria (Juanito, del Pinotxo). S'esvaeix una manera d'entendre i llegir la ciutat, sense presses ni hipòtesis.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord)

Dipòsit Legal: B 12314-2013

i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Controller: Mauro Favieri
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniarxa.cat

Els semàfors

Aj. de Martorell

L'Ajuntament de Martorell ha rebut una avaluació desfavorable del seu Pla d'Emergència per Sequera. A més, el consistori no respecta algunes de les prohibicions decretades, com és el reg de zones verdes i jardins públics.

pàgina 11

Salut

Tot i que el Departament de Salut mostra interès a solucionar els problemes de l'atenció primària, les poblacions de la zona Martorell Rural se senten desateses. Alguns municipis només tenen metge un matí a la setmana.

pàgina 14

Aj. d'Esparreguera

L'entrada d'Esparreguera al Parc Rural de Montserrat és una gran notícia per promocionar els productes locals i de proximitat sota l'etiqueta de la muntanya màgica. Així mateix, Montserrat també és el que defineix el nostre territori.

pàgina 18

El + llegit

línianord.cat

- 1 *Una cuidadora estafa dues dones grans que cuidava a Esparreguera i Abrera*
- 2 *El Suprem absol Felip Segura de l'acusació d'un delictes d'odi per un tuit sobre la Guàrdia Civil*
- 3 *Rosario, Vicco, The Tyets i La Pegatina actuaran a la Fira de Primavera*
- 4 *Alcaldes del Montserratí demanen un nou CUAP i més Mossos*
- 5 *VÍDEO | Recomanen confinar la urbanització Pou de Merí de Martorell per un incendi*

Safata d'entrada

El sabor de las palabras

per Francesc Reina

Foto: Pexels

Hay personas que saborean las palabras. Eso le pasaba a Nabokov: sentía en las sílabas de *Lo-li-ta* (una de sus obras) diferentes sensaciones. Neurociencias divertidas: se dedican a la búsqueda de relaciones entre las cosas, una difusa armonía que define la realidad más allá de la percepción rutinaria.

El sabor de las palabras es como una caricia. También hay personas que ven sonidos, que escuchan música a través de colores. Una suerte de magia donde los perfumes y sonidos se corresponden, se combinan, se mezclan, se cruzan...

Se estima que un 4% de los habitantes del mundo tienen algún grado de sinestesia; sentir sabores cada vez que se escucha o se lee o se piensa es menos común. Los poetas son magos que juntan las letras para que los sentimientos invisibles se puedan tocar con los dedos del alma, una dulce brevedad de insinuaciones sigilosas. Ese gusto especial por

el tacto delicado donde cada bocado va componiendo su propia gama de frases.

Los sentidos proporcionan el contacto directo con las cosas, nos devuelven al espacio iluminado del descubrimiento. Sólo cuando una idea es degustada alcanza su verdadero significado. Algo nace cuando es nombrado, igual que cuando seguimos recordados. Sentir la textura de las voces significa saborear la capacidad sonora del lenguaje, como también lo hace la danza: el flamenco, las jotas, la muiñeira, el ibio, las lanzas, el axuri, la isa, el bot o el copeo, la seguidilla, las vascas o la sardana. Descubrir ese código es acercarse a caricias sabrosas. La sinestesia es una expresión me-

tafórica donde se une una sensación y sentido.

Hay muchas cosas que siguen siendo un misterio y cuando la ignorancia es perversa, cuando lo que se desconoce es una amenaza, se tira de catecismos. Fantasía y fruto de un exceso de imaginación, enfermedad y anomalía, se ha dicho. Pero no es un capricho de artistas, dicen que es un don, un mal ventajoso, un defecto que encierra un gran privilegio, si está bien aprovechado.

Tomemos el caso de las personas con alta capacidad intelectual, es decir, superdotadas, pero que, por su condición social o por falta de capacidad institucional, o no se enteran, o lo peor, son etiquetadas como fracasadas.

Línia Nord no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#AlertaPerSequera

#SantJordiDeRècord

#CasNegreira

@**agenciaacn**: El Govern insisteix que, si no plou els pròxims mesos, s'entrarà en fase d'emergència per sequera al setembre.

@**claudiamarpi**: Si no fos catalana i veiés com se celebra Sant Jordi a Catalunya, em moriria d'enveja i voldria viure aquí. És el millor dia de l'any i la millor festa del món.

@**apunte**: [Sobre la roda de premsa de Laporta pel cas Negreira] Defensa aferrissada que el Barça no és corrupte, sinó imbècil. Som-hi culers, a defensar-ho amb il·lusió.

Cracs i catacracs al futbol infantil

per Víctor Porres

Com si ingressessis en una misteriosa secta secreta, quan ets pare se t'obre tot un món ocult a la simple vista dels mortals sense descendència. I no em refereixo només a la versatilitat de les tovallolletes humides –que també–, sinó al dolor que pots arribar a sentir en músculs que no eres conscient que tenies o el mal que causa veure patir el teu fill, encara que sigui intentant obrir la tapa del iogurt.

El teu fill cau a terra i a tu et fa mal el cos sencer. Ell plora i tu sents com se t'asseca l'ànima. T'enganya i et preguntes qui de la família de la teva parella li deu haver ensenyat a mentir. Suspèn un examen i t'imagines mantenint-lo tota la vida perquè és massa soca i mai arribarà a tenir una feina digna. I així tot.

Llavors, quan creus que l'acaparadora motxilla de la paternitat no admet més inseguretats, l'apuntes a jugar a futbol confiant que així ell espavilarà i tu podràs descansar una estona i, de sobte, aprens una nova lliçó parental: si el nivell de joc del teu fill està per sota de la mitjana, ja pots anar contractant un bon psicòleg perquè venen corbes.

Els personatges més cabrons d'*El senyor de les mosques* et semblaran *Teletubbies* comparats amb alguns companys d'equip del teu fill si aquest no està fi passant-la, xutant a porteria o tallant l'atac dels rivals. I tot es converteix en un cercle viciós en el qual el teu fill encara té més desencerts perquè l'incomoda la pressió dels companys, i l'equip actua com si ell no estigués al camp o fent-li evident, un cop més, les seves mancances com solen dir-ho els nens: xisclant i sense gaires pal·liatius.

I, quan arribes a aquest punt, et preguntes: "Què està fallant, a part del meu fill enviant la pilota a la graderia quan apunta a porteria?" Perquè, d'acord, la genètica és la que és i segurament el meu fill ho tindrà complicat per fitxar, ja no pel Barça, sinó ni tan sols per la Unió Esportiva de la Palma de Cervelló, però on ha anat a parar l'esperit d'equip, la solidaritat i l'a-

prementatge en valors? Ens omplim la boca parlant de *team building* a la feina i d'educació per projectes a l'escola, però després uns xiquets agafen una pilota i passem del bonisme a competir en una mena de *Mad Max* a vida o mort.

D'acord que els nens han d'aprendre a gestionar les emocions i ser conscients de les seves limitacions en determinats àmbits de la vida, però no podem pretendre que la mateixa criatura que rep a l'escola una educació endolcida com si visqués a la ciutat de Haribo, després, a l'hora de practicar un esport, aprengui a apanyar-se sol com un petit Tarzan enmig de la selva, a base d'anar adquirint *skills* entre garrotada i garrotada.

reforçant les pràctiques positives i tallant d'arrel qualsevol jugada antiesportiva, a més de parar els peus als espectadors que, en lloc d'animar els jugadors, els critiquen o els insulten, com va passar fa poc en un partit d'infantils a Sant Andreu, quan un home ja peludet de 49 anys va cridar "mono" a un jugador negre de 12 anys.

Per la seva banda, l'entrenador o tutor esportiu hauria de combinar disciplina amb comprensió, fomentant especialment el joc en equip, fent que la pilota rodi entre les cames de tots els jugadors, i no ideant alineacions resultatistes i sistemes de joc al servei dels golejadors. La figura del preparador, per tot el que representa de cara als xavals, que són enormement suggestionables, pot esdevenir un magnífic model formant-los en tots els sentits: estratègia, tàctica i picardia, però també companyonia, empatia i *fair play*.

Possiblement, un dels problemes que hi ha amb alguns entrenadors de futbol infantil és que són persones molt joves que, per sort, han superat les proclames dels *místers* d'abans –"que no passi la pilota, però, si passa, que no passi el jugador"–, però, per contra, els falta caràcter i experiència. Tenen molta tècnica, però poca psicologia a l'hora d'identificar i corregir conductes discriminatòries o diferenciar entre passió i obsessió pel joc. I, al camp, en lloc d'esperonar l'equip i protestar les errades dels àrbitres, es passen el partit amb les mans a la butxaca, mirant de reüll el mòbil i xiuxiuejant com C. Tangana al jugador que els queda més a prop.

Sort dels pares motivats que graven les jugades i utilitzen el mòbil com a VAR. Perquè els pares som polivalents –com les tovallolletes humides– i, al futbol, fem alhora de representants, patrocinadors, coaches, conductors, massatgistes, jutges de línia i *hooligans*. I, fins i tot, n'hi ha que actuen com a *influencers* als grups de WhatsApp, fent punts per si el Gerard Piqué es treu de la màniga una Kings League Junior.

Foto: Pexels

Al futbol infantil hi ha molta pressió, no només dins del camp, sinó també a les grades i a casa, possiblement perquè estem idolatrant en excés als "Messis" de la vida i deixem a les fosques qualsevol altre nivell de joc que quedi sota la categoria de crac. Massa sovint es veuen al final dels partits bons jugadors que consideren que no han estat a l'altura plorant com si els haguessin robat la Nintendo i pares hiperventilats escridassant els nens com si s'estiguessin jugant la final de la Champions.

El tutor de joc hauria de fer honor al seu títol i, a més d'aplicar el reglament, caldria que estigués atent als excessos dins i fora del camp, contribuint a conscienciar en el valor de l'esport més enllà dels resultats,

Les millors perles

Més de 500 dies vivint en una cova. És l'experiència extrema que ha viscut l'alpinista Beatriz Flamini, que ja ha fet la volta al món amb la seva història. Hi ha qui li treu mèrits perquè va haver de passar vuit dies fora. Fica-t'hi tu, maco.

Un artista alemany, Boris Eldagsen, ha guanyat un prestigiós premi de fotografia. L'autor de la imatge, però, no era ell, sinó una intel·ligència artificial. L'artista ha renunciat al guardó i ha dit que només volia obrir debat.

Una nena perica de set anys s'ha fet viral per la seva resposta a un problema de mates en què li preguntaven quant costava una entrada per veure el Barça i un sopar. "No anire a beura a el Barça anire a beura a el espanyol joselu (sic)". Apa.

Aconsegueixes taula per a tres a un restaurant amb dues estrelles Michelin i, quan arriba el dia, no t'hi presentes. Però no et surt gratis: has de pagar 510 euros. Ha passat al restaurant Amelia de Donostia, al País Basc.

Oriol Bosch/ACN

LA FOTO

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Neus
Munté

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Janet
Sanz

Xavier
Godàs

Manuel
S.V. Beuter

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Oriol
López

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Nùria
Parlon

Arnau
Nadeu

La clau

L'edatisme

per Pedro Jesús Fernández

Foto: Pexels

Encara que aquesta paraula, encunyada el 1968 pel psiquiatre nord-americà Robert Butler i utilitzada per definir i visibilitzar la discriminació que pateixen les persones d'edat avançada, no l'he trobat a cap diccionari, és un terme molt utilitzat actualment, ja que es refereix als estereotips, prejudicis i discriminacions contra les persones grans, la qual cosa afecta de forma negativa la salut d'aquest col·lectiu.

La crisi del coronavirus ha tingut una forta repercussió en les persones grans. L'elevat nombre de morts és impactant: 35.174 persones han mort per la covid a les residències, un 30% del total de morts a l'Estat espanyol.

Si bé són moltes les denúncies presentades i és forta la demanada d'una investigació sobre el que va passar a la majoria de residències, especialment a les privades concertades, encara pendent de resposta, tothom sap que es van vulnerar la dignitat i els drets de les persones grans internades en aquests centres assistencials a causa del tracte vexatori i de la manca d'atenció que van rebre la majoria, possiblement per falta de personal qualificat i de directrius de les autoritats.

És cert que el paradigma més conegut ha estat el de la Comunitat de Madrid. No és d'estranyar, si tenim en compte el menyspreu i l'abandonament dels serveis públics per part de l'estratolària presidenta Isabel Díaz Ayuso (PP), molt interessada i preocupada per enfortir els serveis privats amb diners públics.

La pandèmia ha posat en evidència i d'actualitat l'edatisme existent, i ens interpel·la sobre un aspecte molt important: el valor que donem a la vellesa en la nostra societat, tenint en compte que no és un col·lectiu homogeni, fràgil o dependent, encara que hi hagi qui el consideri així.

Una coneguda escriptora afirma que si anomenem avis les persones grans les estem despersonalitzant, ja que les estem uniformitzant. Totes les persones tenim un nom, i és així, amb el nostre nom, com se'ns ha d'anomenar.

Espanya se situa entre els cinc països més llargs del món. Una de cada cinc persones té més de 65 anys, i el 3,5% tenen més de 85 anys. El 2021, l'esperança de

vida a Espanya va ser de 83,1 anys: 85,8 anys per a les dones i 80,2 anys per als homes, i la tendència ascendent és clara.

Fa 30 anys, el 1991, l'esperança de vida de les dones espanyoles era de 80,5 anys i la dels homes de 75,5 anys. Aquests cinc anys guanyats a la vida són, principalment, anys amb bona salut. S'ha endarrerit l'edat d'inici de discapacitat i vivim menys anys en situacions de dependència.

Segons dades de l'INE, el 19% de la població espanyola té 65 anys o més. Això són una mica més de nou milions de persones, de les quals més de cinc milions són dones i només quatre són homes.

Actualment, tractem les persones grans en funció de la seva edat i a partir d'aquí ens relacionem amb elles, i en la majoria dels casos ho fem amb una actitud paternalista.

Encara que l'edat només és una dada, com diria Yolanda Díaz, ministra de Treball i Economia Social i vicepresidenta segona del govern central, aquesta discriminació i menyspreu afecta més les dones, sobretot perquè elles són més llargues.

Mentre que els homes maduren, les dones envellixen. Quin disbarat!

Per això hem d'aprendre a respectar la diversitat i la llibertat de tots i cada un dels grups de població, ja que està comprovat que la discriminació per motius d'edat té conseqüències greus per a la salut, el benestar i els drets humans de totes les persones.

Hem de valorar com un dels assoliments més importants de la nostra societat la possibilitat de viure més temps. Una vida llarga ha de ser considerada un recurs valuós del qual totes les persones ens podem beneficiar i gaudir.

Per aconseguir-ho, cal donar valor a la vellesa, eradicant l'edatisme i els estereotips que homogeneïtzen i discriminen les persones grans, i potenciar un bon envelliment, amb bones condicions de vida i de salut i garantint la inclusió i la participació social, així com unes bones cures i uns tractes dignes fins al final de les nostres vides. Tot això ha de ser una responsabilitat de tothom per garantir i respectar el dret a viure amb dignitat.

“

Hem d'aprendre a respectar la diversitat i la llibertat de tots i cada un dels grups de població, ja que està comprovat que la discriminació per motius d'edat té conseqüències greus per a la salut, el benestar i els drets humans de totes les persones

”

Flaixos

@Mil__Ena: Partidista i electoralista seria callar ara que el PSOE pacta amb PP i VOX per començar a retallar la llei del no-més sí és sí. Només és el principi.

@davidmelero__: Cada vegada una versió diferent. Quan vam conèixer la notícia, Alves no coneixia de res la víctima i ara reconeix que va haver-hi relació sexual.

@barlaplata: El bar Brusi, un altre bar emblemàtic que ha de tancar. Molts ànims a la família i protegim els bars autèntics, memòria culinària de la ciutat.

**TANATORI DE
SANT FELIU
DEL LLOBREGAT**

SERVEIS FUNERARIS
**Baix
Llobregat**

Atenció 24h.
936 660 924

El teu pressupost online a:
www.pfb-serveisfuneraris.com

**Confiança, proximitat
i professionalitat,
al vostre servei.**

152.900
lectors metropolitans

usuaris únics del 01/03 al 31/03 del 2023

línia
el diari metropolità

grup comunicació**21** liniatarxa.cat

Ensenyament | Nous cursos per a joves que no tinguin l'ESO

Del 2 al 12 de maig, els joves entre 16 i 21 anys que no hagin assolit l'ESO podran inscriure's al Complex Educatiu per fer dos cursos del Programa de Formació i Inserció. Les modalitats són Fabricació Mecànica i Instal·lacions Electròniques i Auxiliar en Vendes, Oficina i Atenció al Públic.

Rosario, The Tyets, La Pegatina i Vicco, a la Fira de Primavera

» Enguany la programació s'allarga durant deu dies, fins al 30 d'abril
» Hi haurà fires dedicades al comerç local, el motor o la gastronomia

OCI ▶ Com cada any, els plats grans de la Fira de Primavera passen per la música en directe i l'oci nocturn. El primer cap de setmana, 22 i 23 d'abril, ha comptat amb els concerts de Buhos i de Rosario, divendres i dissabte respectivament, al carrer Josep Vilar. El públic que va assistir al show de Flores va ascendir a les 12.000 persones.

De cara a la segona setmana de la Fira de Primavera, la gran sorpresa és la Festa Anual de Flaixbac. Els artistes convidats seran Vicco, La Pegatina, The Tyets i Scorpio. Se celebrarà el dijous 27 d'abril de les 19 h a les 23 h a la Nau#2 de Ca n'Oliveres.

Si continuem amb la música, la nit del divendres 28 d'abril estarà reservada als tributs. És per això que actuaran bandes en homenatge a The Police, Dire Strits i Red Hot Chilli Peppers. Es duran a terme a la Nau#2 de Ca n'Oliveres a partir de les 23 h.

Rosario al concert de la Fira de Primavera. Foto: Grisphoto/Ajuntament

La Fira de Primavera, a més, és una gran oportunitat per endinsar-se en diferents mercats temàtics, com són el del motor, la gastronomia, el comerç local, l'artesanía o el joc i l'oci familiar, que es desenvolupen en diverses jornades i localitzacions.

Pel que fa a les tradicions,

una de les cites més espectaculars serà la Cercavila de la Llegendra, a la plaça de la Vila la tarda del 29 dissabte 29 d'abril. Al vespre, el Pont del Diable acollirà la representació de la seva llegenda amb un espectacle visual, innovador i sensible que té com a títol *L'art de volar*.

Engegen els tres espais d'intercanvi lliure de llibres

CULTURA ▶ El 'Passallibres' és una campanya encetada per la regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Martorell que consisteix a deixar exemplars a llocs públics per tal que altra gent els reculli i els llegeixi. Aquestes persones poden tornar a desmar la mateixa obra o deixar-ne una altra.

Per dur a terme el projecte s'han instal·lat uns petits mobles-prestatgeria baixos i amb rodes, amb forma de caixa. Es poden trobar a les entrades del

Meritat de les Bòbiles, la Biblioteca Francesc Pujols i el Complex Esportiu de la Vila.

Andreu González, regidor de Cultura, ha destacat que la idea del 'Passallibres' és "la lliure circulació de la cultura" i per això anima a tothom a participar-hi.

L'objectiu de la campanya és el foment de la lectura i l'intercanvi de coneixement i experiències. La iniciativa s'inspira en el *book-crossing*, que va començar al Regne Unit a principis de segle.

Un dels 'passallibres' instal·lats a Martorell. Foto: Ajuntament

Alcaldes del Montserratí després de la reunió. Foto: Ajuntament de Martorell

Front comú dels alcaldes

POLÍTICA ▶ Alcaldes del Montserratí es van reunir fa poc per abordar problemàtiques i trobar millores en els àmbits de la sanitat i la seguretat ciutadana. Tots junts reclamen a la Generalitat un nou CUAP, per fer front a la saturació d'urgències de primària, així com més efectius dels Mossos.

Pel que fa a salut, al Montserratí només hi ha un centre d'urgències d'atenció primària, el de Sant Andreu de la Barca, que Xavier Fonollosa, alcalde de Martorell,

va qualificar "del tot insuficient". A més, creuen que falten metges especialitzats als CAP.

En el cas de la seguretat, els alcaldes van coincidir en la manca d'efectius dels Mossos d'Esquadra de Martorell. De fet, Fonollosa va apuntar que, tot i no tenir competències, sovint la Policia Local ha de fer de suport en aquest àmbit.

Eduard Rivas, alcalde d'Esparreguera, va declarar que tot i les diferents sensibilitats polítiques, la reunió respon "a la voluntat d'u-

nitat política i d'acció dels municipis". Al cap i a la fi, assegurava, actuen "per una necessitat comuna que supera partidismes".

La trobada es va celebrar al Centre d'Interpretació del Patrimoni Històric *La Caserna*, que està situat al costat del Pont del Diable, i hi van assistir l'alcalde de Martorell, la de Sant Andreu de la Barca, el d'Olesa de Montserrat, el d'Esparreguera, el de Sant Esteve Sesrovires, el de Castellví de Rosanes i una regidora d'Abredera.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

Suspenen el Pla d'Emergència per Sequera de Martorell

MEDI AMBIENT ▶ Des del 2020 els municipis catalans de més de 20.000 habitants estan obligats a presentar el seu Pla d'Emergència per Sequera a l'Agència Catalana de l'Aigua. Pel que fa a Martorell, ha rebut una avaluació desfavorable, com també és el cas d'Olesa de Montserrat. Les altres ciutats del Montserratí que l'haurien d'haver lliurat tampoc es troben en una situació massa millor: Esparreguera ni tan sols l'ha entregat i Sant Andreu de la Barca encara està en tràmit, a l'espera del resultat de l'avaluació.

Precisament, fa setmanes que Movem Martorell denuncia a les seves xarxes socials que l'Ajuntament està regant amb aspersors la gespa. Ara per ara, és una activitat que està prohibida (sigui per les zones verdes o jardins públics o privats) a causa de la fase d'excepcionalitat per sequera en la qual es troben la majoria dels municipis de Catalunya.

De fet, Movem Martorell exposava que cap al 20 de març van informar de la situació. Segons expliquen, des del consistori van dir que ho revisarien, però un mes més tard els aspersors encara estan en funcionament. Un dels problemes, a banda que ara

Aspersors funcionant a finals de març al passeig Catalunya. Foto: Facebook

per ara està prohibit, és que aquest tipus de reg ni tan sols és precís per regar els espais verds i molta d'aquesta aigua es perd.

Línia Nord ha intentat posar-se en contacte amb l'Ajuntament de Martorell per saber quines mesures té previst prendre per millorar el Pla d'Emergència per Sequera i fer front a la situació actual, però no ha obtingut resposta.

QUÈ ES PODRIA FER?

El grup ecologista Les Agulles creu que per fer front a la se-

quera actual i a les futures "cal una implicació màxima de tots els estaments". De fet, destaquen que "no només s'ha de treballar per afrontar-ne les conseqüències, sinó que cal posar l'accent en la prevenció".

Tant és així que detallen que aproximadament un 25% de l'aigua potable es perd per fuites a les canonades. A més, defensen que limitar-se "a sancionar els particulars que facin un mal ús" de l'aigua tampoc és la solució perquè les elits econòmiques podran continuar malbaratant-la.

L'Ajuntament facilita els nous projectes a la planta de SEAT

INDÚSTRIA ▶ El Ple Municipal ha aprovat inicialment la modificació puntual del Pla General d'Ordenació Urbana (PGOU) per facilitar els nous projectes a la planta de SEAT. La mesura es refereix a la qualificació dels sòls industrials i ha tingut el suport de tots els grups polítics.

Sobre el terreny, l'aprovació abastarà el cinturó oest de la fàbrica de SEAT i té com a objectiu "facilitar la gestió i unificar els paràmetres per al desenvolupament de noves activitats de l'automobilística", segons declarava el regidor de Planificació Urbanística, Albert Fernández.

De fet, la voluntat de modificació del PGOU està relacionada amb els anuncis d'inversions importants a la planta de

SEAT de Martorell, com poden ser la construcció de vehicles elèctrics Small BEV per a diferents marques del grup Volkswagen, la planta d'assemblatge de bateries i una segona plataforma de vehicles.

Fernández ha volgut destacar, de fet, que l'aprovació "no suposa la modificació del règim urbanístic de la zona".

Tot plegat, coincideix amb el 30è aniversari de la fàbrica de SEAT a Martorell, que va arribar al municipi l'any 1993. Des de llavors, a la planta s'han produït més de 12 milions d'automòbils de 45 models diferents, que s'han venut a més de 70 països d'arreu del món. De fet, l'any passat el 83% dels cotxes que van sortir d'aquestes instal·lacions van ser exportats.

La planta de Martorell. Foto: SEAT

AL BAIX LLOBREGAT,

GENT DE DEBÓ

A SANT ANDREU
DE LA BARÇA,
OLGA LÓPEZ

A OLESA DE
MONTSERRAT,
DOMÈNEC PALOMA

A COLLBATÓ,
JOSEP LLUÍS ESCRIU

A SANT ESTEVE
SESROVIRES,
LLUÏSA MURGA

A ESPARREGUERA,
ANDRÉS LABELLA

En la guerra judicial, una de les armes és portar l'enemic polític davant la justícia mitjançant la via penal. Foto: Departament de Justícia

La història de com la justícia s'ha convertit en una arma política comença lluny de casa nostra i ja té més de mitja dècada. Concretament, ho fa a Llatinoamèrica els anys 70. En plena guerra freda, els Estats Units van promoció nombroses dictadures militars per enderrocar governs d'inspiració socialista a tot el continent. Eren els anys del món bipolar, i la que amb la caiguda del mur de Berlín seria la primera potència mundial no volia tenir, al que anomenava el seu "pati del darrere", cap país proper a la Unió Soviètica. El 1991, l'URSS es desintegrava i el món en tensió desapareixia. Els EUA havien guanyat i no tenien la necessitat d'imposar la seva doctrina arreu. O potser no va ser així?

A partir del segle XXI, segons algunes veus, com la del jurista José Antonio Martín Pallín, la primera potència mundial va començar a fer servir altres estratègies, com la guerra judicial: "Com és conegut, es tracta d'una enginyosa creació dels serveis d'intel·ligència dels Estats Units amb el propòsit de substituir la seva política tradicional de cops militars per la utilització del dret com a arma per enderrocar i fins i tot empresonar polítics". El cas més paradigmàtic d'aquest modus operandi va ser al Brasil, on el 2017 el jutge Sergio Moro va condemnar Lula da Silva a més de 9 anys de presó per corrupció. El que un any després seria ministre de Justícia del president d'extrema dreta Jair Bolsonaro ha estat denunciat per la seva relació amb els Estats Units, on es va formar com a jutge, i per imputar falsament Lula da Silva per impedir la seva reelecció el 2018. A més, el procés va anar acompanyat d'una forta intoxicació mediàtica.

Segui com sigui, aquestes tàctiques que mesclen judicialització de la política i desinformació s'han reproduït en altres països de l'Amèrica Llatina i són cada vegada més freqüents a casa nostra. Ho hem vist durant el procés independentista, però també a la política municipal.

EL CAS BARCELONA

Podem afirmar que hi ha una relació directa entre aquelles tàctiques americanes i la judicialització de la política local? L'exregidor de Barcelona en Comú, doctor en Arquitectura i autor del llibre *Lawfare urbano. Ofensiva judicial contra la Barcelona de Ada Colau*, Josep Maria Montaner, considera que és difícil de dir. "No m'atreuria a assenyalar que hi hagi vasos comunicants entre el fenomen a Llatinoamèrica i el que passa aquí. Simplement crec que s'ha vist aquesta tàctica com un recurs nou i, en el cas concret de Barcelona, la utilització de la via judicial per frenar transformacions ha estat clara", apunta.

"Sobretot en els quatre últims anys s'han multiplicat les accions judicials contra l'Ajuntament", de-

Política i justícia: una relació tòxica

L'anomenada guerra judicial va néixer lluny de les nostres fronteres. Tot i això, actualment és una estratègia política que s'ha consolidat i que podem trobar també en l'àmbit local. Resseguim alguns dels casos més notoris que han tingut lloc a la regió metropolitana en els darrers anys.

talla. En total, en el darrer mandat, Colau i els seus regidors han rebut 15 querelles penals interposades per fons d'inversió, empreses privades o grups de pressió privats en els temes més controvertits que l'alcalde ha posat sobre la taula, és a dir, turisme, habitatge o remunicipalització de l'aigua. "Els lobbies, que ja no poden incidir com ho feien abans en el poder municipal, intenten paralitzar l'acció de govern per la via penal i també amb demandes contencioses ad-

ministratives", considera Montaner. "A l'Ajuntament, els mateixos funcionaris estan saturats i desesperats per la quantitat de casos que els arriben", afegeix.

Val a dir que, normalment, quan hi ha un desacord amb la gestió d'un ajuntament s'utilitza la via contenciosa administrativa, que és la que dirimeix els conflictes amb l'administració. La via penal es reserva per a casos en els quals es busca que les persones imputades paguin una pena

que pot acabar sent de presó. Per això, resulta sorprenent que aquesta segona via s'hagi convertit en un recurs habitual.

Per al president de l'Observatori DESC i doctor en Dret, Marc Aparicio, hi ha "un augment desmesurat de denúncies". "S'utilitzen per boicotejar i bloquejar l'acció política, i la majoria tenen una base jurídica gairebé inexistente", afirma. De fet, 9 de les 15 demandes penals al govern municipal ja han estat arxivades.

Alhora, Aparicio explica que aquesta estratègia necessita la maquinària mediàtica per funcionar. Les anomenades *fake news* amplifiquen demandes i, per això, el nombre de denúncies penals ha augmentat, ja que a diferència de les administratives, que es resolen sovint per escrit, aquestes obliguen el polític a anar físicament als jutjats. "Així els denunciants aconsegueixen la foto que volen", afirma Aparicio. Com apunta Montaner, això fa que "la

Onze denúncies

● El cas del Prat de Llobregat és, potser, el millor exemple metropolità per explicar com la justícia i la política constitueixen, de vegades, una relació tòxica. En aquest municipi, Ciutadans ha presentat durant el darrer mandat 11 denúncies penals. A més, ha fet un nombre de peticions d'informació a l'Ajuntament quasi inquantificable. El que segons Jordi López, regidor de la formació i promotor de les denúncies, és una mesura per "acabar amb l'amiguisme", des de fonts municipals es veu com una guerra judicial en tota regla. "Fa servir aquesta tàctica

López en més 27.500 euros només durant l'any 2022.

L'opinió del regidor és als antípodes. "Quan vam entrar a l'Ajuntament vam veure coses estranyes i, de fet, el jutge considera que hi ha hagut greus irregularitats, però no un delicte penal", diu. Per a ell, la gran quantitat de denúncies que el seu grup ha posat "no és cap guerra judicial".

"Tinc la consciència molt tranquil·la... Hem avisat moltes vegades", afirma.

Sigui una estratègia o una fiscalització del poder legítima, el cert és que qui pateix els estralls de la judi-

El cas del Prat del Llobregat del darrer mandat és un clar exemple de com la política i la justícia no són sempre bones companyes de viatge

ca per paralitzar l'activitat de l'Ajuntament", diuen des del consistori. "L'estratègia implica denunciar-ho tot amb l'objectiu d'aconseguir un titular a la premsa, encara que després les denúncies s'acabin arxivant", afegixen. De fet, la majoria de querelles no han tingut recorregut.

Les mateixes fonts municipals assenyalen que aquesta estratègia hauria de considerar-se una forma de corrupció, perquè té un cost per als ajuntaments. "Es gasten recursos públics en contractació d'advocats i en temps perdut pels funcionaris", remarquen. De fet, quantifiquen la despesa en advocats especialitzats per contestar els requeriments de Jordi

cialització de la política són els treballadors del consistori. Tot i que ja s'ha jubilat, Manuel Palenzuela va viure de prop el cas. Ell era cap de la secció de personal del Prat fa dos anys i recorda com les peticions d'informació eren constants. "Atendre-les és el que toca, òbviament, però en el cas d'aquest regidor en rebíem cada setmana una o dues", explica. Això feia que la seva feina i la del seu equip es tornés impossible. "Hi havia molta tensió i estrès, i vam arribar a pensar que volia fer col·lapsar l'Ajuntament", rememora. "Arribes a tenir por d'haver fet alguna cosa malament, però nosaltres sempre vam tenir molta cura", conclou.

ciudadania, quan veu que un polític ha estat imputat, desconfii de les institucions".

EL CASTRIAS

Potser un dels casos més emblemàtics de guerra judicial és el que va patir Xavier Trias. "Les primeres mostres d'aquest fenomen van arribar amb la persecució de l'independentisme", afirma algú tan poc sospitosos de simpatitzar amb el partit de Trias com Montaner. L'exalcalde de Barcelona va ser acusat, en un informe policial del 2014 –poc abans de la consulta del 9N i de les eleccions municipals–, de tenir uns 13 milions d'euros a Andorra en un banc suís. El diari *El Mundo* va trucar-li un dia abans de publicar la notícia i ell va assegurar que es tractava d'una informació falsa, i que si sortia a la llum, denunciaria el mitjà.

"Les mentides eren tan grosses que el compte no corresponia amb el de cap banc suís i el número de compte que deien que jo tenia al Banc de Santander també era fals", recorda l'actual candidat a l'alcaldia de Barcelona en declaracions al *Línia*. "Em vaig moure bé i el banc va publicar una informació dient que tot era mentida", recorda. Finalment, la Fiscalia Anticorrupció li va donar la raó i

va arxivar la demanda, però quan rememora aquella guerra bruta, que en aquest cas es va iniciar des del Ministeri de l'Interior espanyol, es mostra decebut. "Encara ara em costa imaginar que persones amb les quals havia tingut una relació afectuosa, com Jorge Fernández Díaz o el president Mariano Rajoy, siguin capaces de fer aquesta operació per acabar amb l'independentisme", considera.

Tot i que diu que allò no el va afectar personalment, assenyalava que en l'àmbit polític la informació el va desgastar. "Vaig perdre unes eleccions, però no només per aquest cas, sinó també perquè Convergència va decidir fer-se l'harakiri", conclou.

EL CAS DE L'AIGUA

La guerra judicial no només es produeix a Barcelona, sinó que afecta diversos municipis metropolitans que es plantegen remunicipalitzar l'aigua. "És indubtable que des de fa sis o set anys, Aigües de Barcelona ha creat una estratègia de litigi permanent per evitar perdre el monopoli de les concessions", afirma Lluís Basteiro, de l'Associació de Municipis i entitats per l'Aigua Pública (AMAP). "Qualsevol intent d'aquesta mena, però també una

Amb les querelles penals, els denunciants aconseguixen la foto que volen, perquè aquesta via obliga l'imputat a anar a declarar als jutjats

Xavier Trias: "Em costa imaginar que persones amb les quals havia tingut una relació afectuosa, com Fernández Díaz, siguin capaces de fer una operació així"

pujada de tarifes o peticions d'informació que l'AMB ha fet a l'empresa, acaba als tribunals contenciosos administratius", diu. Segons el seu parer, l'objectiu és desgastar els ajuntaments, alguns dels quals, per la seva dimensió, no tenen recursos per afrontar el cost que suposa un enfrontament als tribunals, i així fer que en l'imaginari polític la remunicipalització s'entomí com una cosa gairebé impossible.

En aquest sentit, Aparicio afirma que per engegar una guerra judicial "calen recursos, i són les grans empreses qui els tenen". Per altra banda, segons relata Basteiro, "ha estat sobretot amb l'arribada del nou govern municipal a Barcelona i d'ençà que l'AMB ha intensificat el seu rol de regulador que Aigües de Barcelona ha entrat en una lògica de judicialització constant".

EL CAS DE MOLLET

Però fins i tot en la política més quotidiana hi ha exemples de com la justícia pot enfangar-ho tot. Aquest és el cas de Mollet del Vallès, on durant gairebé mitja dècada l'alcalde Josep Monràs, del PSC, i el líder de l'oposició Oriol López, d'ERC, van embarcar-se en un serial judicial que ha acabat amb els dos absolts.

El 2018, López va ser citat a declarar per calúmnies i injúries contra l'Ajuntament i l'alcalde. El regidor havia afirmat que hi havia indicis de delictes en dues adjudicacions urbanístiques impulsades pel govern socialista: una que negava a una mesquita establir-se al centre de la ciutat i una altra en què el consistori cedia uns terrenys a Decathlon. Alhora, López qualificava d'obscures les actuacions i considerava que el segon cas responia a un "intercanvi de favors". Prèviament, però, el 2016, ERC havia portat als tribunals Monràs i el consistori pel cas de la mesquita.

"El meu va ser un judici polític. Es volia callar i destruir l'oposició amb la connivència de la Fiscalia", diu López anys després. Tanmateix, en la sentència judicial absoluta s'afirma que en les declaracions del regidor preval la llibertat d'expressió. Ara, encara que ell afirma que ha normalitzat la relació amb Monràs, el cert és que, com demostra aquest cas, la guerra judicial acostuma a no conduir enlloc.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Sant Andreu de la Barca

línianord.cat

25 d'abril del 2023

Entitats | Oberta la convocatòria de subvencions

Fins al 8 de maig les associacions i entitats del municipi poden demanar una subvenció per portar a terme les seves activitats. Les ajudes estan destinades a organitzacions que treballin la cultura, la cooperació o la joventut, entre altres.

Salut es compromet a iniciar les obres del nou CAP l'any que ve

SANITAT ▶ El Departament de Salut s'ha compromès a incloure la construcció del nou CAP de Sant Andreu de la Barca al pla d'inversions d'aquest mateix any i començar les obres l'any vinent. Un cop s'inclou el projecte al pla, l'Ajuntament cedirà el terreny de 5.000 metres quadrats del barri de La Plana, perquè la Generalitat pugui iniciar la construcció de l'equipament

En una reunió recent entre l'alcalde del municipi, Ana Alba, i el conseller de Salut, Manel Balcells, aquest li ha assegurat que ja compten amb el pla funcional del futur centre sanitari. L'alcalde ha mostrat la seva satisfacció "amb el resultat per a la ciutat" i que finalment "es pugui desencallar la construcció del nou ambulatori, que fa anys que reclamem i que el municipi necessita".

De fet, Ana Alba ha atribuït el compromís per part de la Gene-

El terreny on s'aixecarà el nou CAP. Foto: Ajuntament

ralitat a la "pressió" que ha fet des de la ciutat, des de l'Ajuntament, els veïns i el personal sanitari.

La batlle també ha declarat que el conseller de Salut ha promès que es recuperaran els recursos materials i humans que s'han perdut els darrers anys al centre de salut del municipi.

Cal recordar que el 2019 el consistori de Sant Andreu i el Departament de Salut van signar un

conveni per a la construcció d'un nou CAP. Ara sembla, per fi, que hi ha llum al final del túnel.

El febrer va tenir lloc una reunió informal al Parlament entre Balcells i Alba, en la qual l'alcalde va demanar al conseller que desencallés la construcció del nou CAP "de manera urgent". Al·legava, a més, que la necessitat de l'equipament sanitari era "reconeguda per tothom".

Projecció pisos protegits a l'antic solar de la brigada. Foto: Ajuntament

El govern espanyol destina terreny per habitatge social

HABITATGE ▶ La vicepresidenta Nadia Calviño va explicar que una de les mesures del govern espanyol pel que fa a l'habitatge és la cessió de terrenys destinats a lloguer social o assequible. Sant Andreu de la Barca va ser un dels exemples que va posar per aquesta operació.

L'alcalde Ana Alba explica que l'Ajuntament treballa des de fa més d'un any per adquirir una propietat de la Sareb al mu-

nicipi, "unes negociacions que no estan tancades, però que confiem que ho estiguin les pròximes setmanes", avança.

Mentrestant, el Ple del març va aprovar una modificació del planejament urbanístic per generar més habitatge públic. Per altra banda, l'1 d'abril es va posar la primera pedra a la promoció de 36 pisos de protecció oficial que es construeixen al solar que abans ocupava la brigada municipal.

Sant Esteve | Un nou pas per fer l'ampliació de l'institut

La Generalitat s'ha compromès a licitar les obres per l'ampliació de l'Institut Montserrat Colomer abans que acabi el 2023. Els treballs hauran d'estar acabats i llestos de cara a l'inici del curs 2024-2025. El projecte està pendent des del 2010.

Castellví | Sant Esteve

Manca de metges a les zones rurals

- » La zona sanitària de Martorell Rural hauria de tenir 15 facultatius, però ara només n'hi ha vuit
- » Els alcaldes es reuneixen amb Salut per abordar canvis en la distribució de l'atenció primària

Mar Sifre

CASTELLVÍ/SANT ESTEVE

Cinc pobles, tres comarques diferents. Aquesta és la composició de l'Equip d'Atenció Primària (EAP) Martorell Rural. El conformen els municipis de Castellví de Rosanes, Sant Esteve Sesrovires, Gelida, Masquefa i Sant Llorenç d'Hortons. La zona hauria de comptar amb 15 metges que es repartirien per les diverses poblacions, però actualment només n'hi ha vuit.

A més, la falta de personal se suma a les connexions deficientes entre els municipis. Adrià Camino, alcalde de Castellví, explica que quan no els poden atendre al CAP del seu poble, els envien a Gelida o a Masquefa. En el cas d'aquest últim han de fer uns 20 minuts de cotxe per arribar-hi, ja que el transport públic és pràcticament

inexistent. A més, les consultes pediàtriques són les que més pateixen en aquest sentit perquè a Castellví no hi ha el servei.

De fet, a l'ambulatori de Castellví de Rosanes només hi ha atenció presencial dos matins a la setmana, dels quals un d'ells ni tan sols hi ha metge.

Per tot plegat, els alcaldes dels municipis de l'EAP Martorell Rural reclamen una nova distribució territorial per facilitar l'atenció dels ciutadans. Camino exposa que no té sentit que els veïns de Castellví hagin d'anar a Masquefa quan "Martorell està a cinc minuts".

Per la seva banda, Enric Carbonell, alcalde de Sant Esteve Sesrovires, declara que esperen que "la reorganització pugui suplir la manca de metges que patim". I afegeix: "Cal que s'estudiïn les adscripcions segons les seves comunicacions i millorar-les".

Reunió dels alcaldes de l'EAP Martorell Rural amb el Departament de Salut. Foto: Ajuntament Sant Esteve

És per això que els batlles dels cinc municipis es van reunir amb el Departament de Salut per plantejar-los el problema i estudiar possibles canvis. Tots dos alcaldes coincideixen que la trobada va anar bé. "Va ser molt fàcil que entenguessin que cal fer una reorganització", assegura Camino. La pròxima reunió es farà al

juny i seria idoni que llavors els plantejessin què comportaria estar en una altra zona sanitària. Seria aleshores quan cada municipi podria valorar-ne els beneficis.

INCENTIUS PELS METGES RURALS
Per altra banda, la comissió de recursos del Sistema Nacional de

Salut del Ministeri de Sanitat ha aprovat un acord per donar incentius a places de difícil cobertura. El Sindicat de Metges de Catalunya ha celebrat el pacte, com també ho han fet els alcaldes de Sant Esteve i Castellví. Camino, a més, celebra també que "és positiu sempre que s'intenti fer alguna cosa".

Creu Roja

UCRAÏNA

ENS NECESSITA

COL·LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al **33512**

Envia **SMS** amb la
paraula **UCRANIA** al
38088 i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta
(individual)

33€ Set cuina
(5 persones)

20€ Tendals plàstics
4 x 6 metres

* L'import íntegre (5€ IVA ínc.) del missatge es destinarà a Creu Roja Espanyola. (Movistar, Vodafone, Orange, Yoigo, Euskaltel).
Alt. client 900104971 donatius@cruzroja.es. Pol. Prot. dades:
www.cruzroja.es Imatge: Maksym Trebukhov /
Ukrainian Red Cross Society

Olesa de Montserrat

línianord.cat

25 d'abril del 2023

Política | El president Aragonès visita Olesa i la Passió

El president Pere Aragonès i Natàlia Garriga, consellera de Cultura, van reunir-se amb l'alcalde Miquel Riera i altres membres del consistori a mitjans de l'abril. Van aprofitar la visita per assistir a la representació de la Passió i conèixer el nou centre cultural Cal Puigjaner.

Homenatgen tres olesans que van patir l'horror nazi

HISTÒRIA ▶ Les XVII Jornades de Memòria i Justícia d'Olesa de Montserrat van començar amb el lliurament simbòlic de les llambordes 'Stolpersteine' a les famílies i representants de tres olesans que van patir l'horror dels camps de concentració nazis. L'acte va tenir lloc el 14 d'abril, coincidint amb l'aniversari de la proclamació de la Segona República espanyola.

Els homenatjats van ser Miquel Boada Navarro, Jaume Manyà Argilaga i Josep Piñol Mayor. Tots tres havien estat veïns d'Olesa i havien passat pels camps de concentració. Només Boada i Piñol van sobreviure. Manyà, en canvi, va morir a Mauthausen.

Els familiars i representants van rebre emocionats les llambordes i les van dipositar a una vitrina situada a la Casa de Cultura. Xavier Rota, regidor de Memòria Històrica va destacar

Familiars i representants amb les llambordes. Foto: Ajuntament

que "Olesa és el quart poble de Catalunya a instal·lar aquestes llambordes en record de totes i cadascuna de les víctimes olesanes que van patir l'horror dels camps de concentració".

Una tasca que no hauria estat possible sense una investigació olesana en col·laboració amb l'Associació Amical de Mauthausen i la Xarxa de Memòria Històrica del Baix Llobregat.

Les llambordes 'Stolpersteine' que es van entregar són un projecte de l'artista alemany Gunter Demnig. El seu propòsit és commemorar el destí de les persones que van ser deportades i assassinades pels nazis durant l'Holocaust. Es tracta de cups de ciment de 10x10x10 centímetres amb una placa de llautó on hi ha gravades les dades essencials de la persona que s'homenatja.

Felip Segura, entrevistat pel Línia Nord el 2019. Foto: Anna Utiel

Absolen Felip Segura per un tuit sobre la Guàrdia Civil

JUSTÍCIA ▶ S'acaba el malson de Felip Segura, l'olesà a qui demanaven fins a quatre anys de presó i 145.000 euros de fiança per una piulada en la qual feia comentaris sobre la mort de dos guàrdies civils. El Tribunal Suprem ha admès els recursos de la defensa i n'ha desestimat els de l'acusació, fet pel qual ha quedat absolt de delictes d'odi, injúries greus i delictes contra la integritat moral.

En una conversa amb *Línia*

Nord, Segura s'ha mostrat "satisfet i content" per la sentència, tot i que lamenta que una piulada hagi acabat als tribunals i l'hagi suposat un períple de cinc anys.

Segura, amb un ampli recorregut en entitats de cultura popular d'Olesa, ha volgut agrair el suport de les entitats i bona part dels partits polítics, així com de l'assemblea local de l'ACN i la seva família. "M'he sentit al cent per cent recolzat per ells", destaca.

Cultura | Arriba l'exposició 'Mirem el passat amb ulls de dona'

La Planta Baixa de la Casa de Cultura ha acollit l'exposició fotogràfica *Mirem el passat amb ulls de dona*. Es tracta d'un recorregut d'imatges que serveixen per construir un imaginari per saber què feien les dones a principis del segle XX.

Abbrera

Pedro Sánchez visita les obres del túnel de la B-40

TRANSPORT ▶ Pedro Sánchez va aprofitar la seva estada a Catalunya per la Convenció Municipal del PSC a l'Hospitalet de Llobregat per visitar les obres del túnel de la B-40 entre Abrera i Viladecavalls. El president del govern espanyol va estar acompanyat per la ministra de Transports, Raquel Sánchez, l'alcalde d'Abbrera, Jesús Naharro, i la de Viladecavalls, Cesca Berenguer. Tot i que l'inici del túnel se situa a Olesa de Montserrat, el seu alcalde no va assistir a la trobada.

De fet, la convocatòria es va produir el 2 d'abril, en ple xoc amb la Generalitat pel traçat i el finançament del túnel. Mentre que la ministra de Transports afirma que les converses sobre la B-40 "avancen", des del Govern denuncien que les propostes del ministeri "no s'ajusten al que es va acordar" als pressupostos.

La visita del president Sánchez va servir per presentar les obres d'aquest tram de la B-40, d'uns sis quilòmetres de llarga-

Pedro Sánchez durant la seva visita a les obres. Foto: Jordi Bataller/ACN

da, 205 milions d'euros de pressupost i que compta amb el túnel d'1,3 quilòmetres d'Olesa.

A més, durant la trobada, Pedro Sánchez va subratllar el paper fonamental que jugaria aquesta infraestructura en la mobilitat de l'àrea metropolitana de Barcelona.

També va fer valdre la importància de la B-40 per al creixement industrial i empresarial de la zona, ja que connectarà de forma directa dues comarques que construeixen el motor industrial de Catalunya, com són el Baix Llobregat i el Vallès Occidental.

La dona estafava gent gran. Foto: Pixabay

Una cuidadora estafa dues dones grans que cuidava

SUCCESSOS ▶ Els Mossos d'Esquadra van detenir el 18 d'abril una cuidadora de 47 anys per furar i estafar a dues dones dependents d'edat avançada d'Abbrera i Esparreguera.

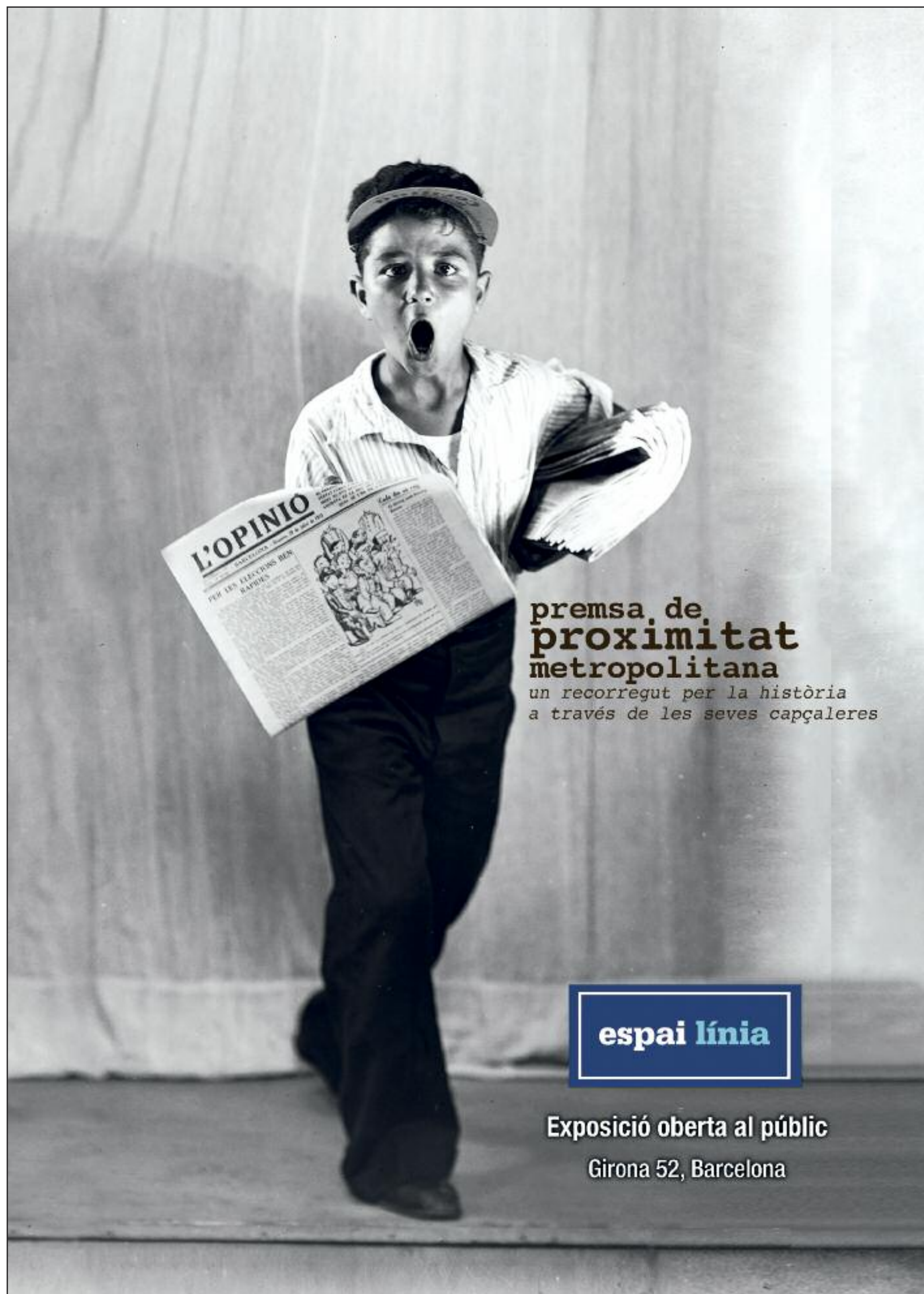
La investigació es va iniciar a començament del mes d'abril quan els agents van rebre dues denúncies de sostraccions de targetes bancàries i posterior ús fraudulent.

La detinguda es va apropiar de les targetes per fer compres personals. Entre els càr-

recs indeguts, que superaven els 2.000 euros, s'hi podia trobar la compra de bitllets d'avió, així com reserves en restaurants del Barcelonès.

Gràcies a les gestions d'investigació es va identificar l'autora dels fets: una cuidadora de la llar assignada pels serveis socials de referència de les dues víctimes per motius de salut.

L'arrestada va quedar en llibertat després de declarar en seu policial i resta a l'espera que la citi el jutge.

premsa de
proximitat
metropolitana

*un recorregut per la història
a través de les seves capçaleres*

espai línia

Exposició oberta al públic

Girona 52, Barcelona

Societat | Aprovada la reforma de la residència Can Comelles

El Ple ha donat llum verda al projecte de reforma de la residència municipal Can Comelles. Les obres i actuacions seran de rehabilitació, reparació, conservació, manteniment i millora de l'equipament. Es preveu una durada de dos anys i deu mesos i un pressupost de 2,5 milions d'euros.

Esparreguera ja forma part del Parc Rural de Montserrat

TERRITORI ▶ El Ple municipal ha aprovat l'adhesió de l'Ajuntament d'Esparreguera a l'Associació del Parc Rural de Montserrat. L'entitat es va crear amb l'objectiu de desenvolupar l'activitat agroalimentària dels municipis que envolten la muntanya de Montserrat.

Tot i que Esparreguera havia estat una de les impulsores del projecte l'any 2004, un informe negatiu del secretari municipal l'any 2019 va motivar que només donessin suport a la proposta d'adhesió els partits del govern (PSC i ICV), cosa que va fer que no s'arribés a la majoria absoluta necessària per integrar-se a l'associació. Aquest cop, només va votar-hi en contra ERC, C's i el regidor no adscrit.

Al ple, el regidor d'Espai Natural, Emmanuel Ortí, explicava que l'expedient votat era el mateix que el de fa quatre anys. "Ara no aprovem la creació d'una entitat,

Muntanya de Montserrat. Foto: Ajuntament

sinó que ens adherim a una associació ja creada", deia Ortí.

A més, Ortí va destacar que l'entitat del Parc Rural de Montserrat és "el primer parc d'aquestes característiques d'Europa, el primer en superfície de caràcter agrari de Catalunya i el que més municipis agrupa". De fet, 16 poblacions en formen part. Amb tot, l'adhesió comporta una aportació anual de 5.000 eu-

ros per part de l'Ajuntament d'Esparreguera a l'associació.

Al cap i a la fi, el propòsit és promocionar els productes locals i de proximitat dels municipis que hi pertanyen, així com de les activitats complementàries que s'hi duen a terme, com la restauració, l'agroturisme i el turisme rural. A banda de ser una eina útil per preservar, gestionar i dinamitzar l'espai rural.

Vista exterior Colònia Sedó. Foto: Museu Colònia Sedó

El PSC demana recuperar i rehabilitar la Colònia Sedó

PATRIMONI ▶ El PSC reclama a la Generalitat recuperar, mantenir i rehabilitar el patrimoni de la Colònia Sedó d'Esparreguera. Ho han fet mitjançant una proposta de resolució al Parlament.

L'objectiu seria que l'antiga colònia tèxtil adopti les mesures necessàries perquè esdevingui "un pol de desenvolupament econòmic, de creació d'habitatge i de generació d'energia", segons expliquen els socialistes.

Per la seva part, l'alcalde Eduard Rivas ha declarat que un projecte com aquest prosperarà "si totes les administracions públiques" van de la mà.

Amb tot, la proposta s'emmarca en el procés de revalorització de la Colònia Sedó que impulsa l'Ajuntament d'Esparreguera i que busca que l'antiga colònia industrial generi activitat econòmica, cultural i social a curt, mitjà i llarg termini.

Cultura | Nova edició del Collbató Vives Fest

El 5 i 6 de maig se celebra el Collbató Vives Fest. Una oportunitat única per gaudir dels concerts d'artistes de proximitat a l'aire lliure. Joana Serrat, Gabriel Kazz, Jorge Da Rocha i The Crab Apples són alguns dels artistes convidats.

Collbató

Roben un altre cop cablejat de l'enllumenat públic de Collbató

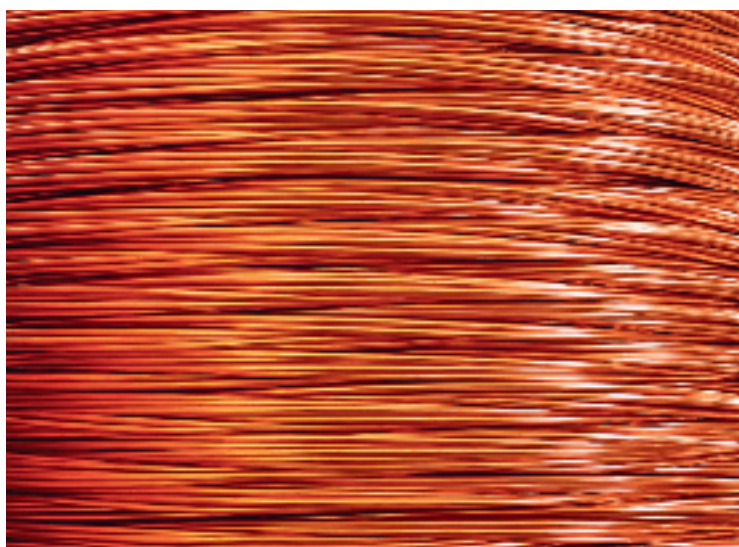
SUCCESSOS ▶ Collbató ha patit el robatori de 155 metres de cablejat de coure de l'enllumenat públic en diferents carrers del barri de Can Dalmases. El furt va tenir lloc el cap de setmana del 15 i 16 d'abril i va deixar sense llum alguns punts de la zona. A finals d'octubre també hi va haver un robatori similar.

La sostracció del cable de coure va provocar que els fanals

A l'octubre ja va passar i el nou incident ha provocat les queixes d'alguns veïns

dels carrers Falset, Monestir i Espot deixessin de funcionar.

A causa del furt, el consistori assegura que ha incrementat i reforçat la vigilància policial amb l'objectiu d'evitar que es torni a repetir. L'Ajuntament, de fet, ha explicat que va procurar que el

Cablejat elèctric de coure. Foto: Ajuntament de Collbató

servei de l'enllumenat es restablís amb rapidesa, però els treballs de substitució no van començar fins gairebé una setmana més tard.

A les xarxes socials, els veïns de Collbató es van mostrar descontents i insatisfets amb la situació, que relacionaven amb la falta de seguretat al municipi.

De fet, el mes d'octubre Collbató va patir un altre robatori del cablejat de coure de l'enllumenat públic. Aquell cop es van robar 200 metres i les conseqüències van ser que un lateral de l'autopista es va quedar sense il·luminació, així com altres punts del poble.

Aigua de l'aixeta. Foto: Sasikan Ulevik/Unsplash

200.000 euros de subvenció per millorar la xarxa d'aigua

TERRITORI ▶ Els fons Next Generation de la Unió Europea han permès a Collbató rebre més de 200.000 euros per la millora i renovació de les xarxes d'abastament d'aigua. L'import complet del projecte és de més de 330.000 euros.

L'Ajuntament de Collbató ha sigut qui ha tramitat la subvenció, que servirà per desdoblar les canonades de captació/distribució, a banda de digitalitzar i millorar la xarxa.

L'objectiu és que hi hagi una

reducció important de la fuga general de la xarxa a curt termini, sobretot tenint en compte el context de sequera en el qual es troba el país. Amb l'actuació es calcula una reducció de fuites del 38%, així com una disminució del 23% pel que fa al consum energètic per bombeig.

A més, les obres de millora també evitaran les freqüents baixades de pressió que pateix el barri del Pujollet. Amb tot, es calcula que les obres haurien d'estar acabades a finals de 2023.

EMERGÈNCIA A UCRAÏNA

LES PERSONES QUE ESTAN FUGINT ET NECESSITEN

UNHCR ACNUR
La Agencia de la ONU para los Refugiados
comité español

DONA ARA A

ayudaucrania.com

Bizum – Codi: 01151

ES86 2100 2262 1802 0040 3932

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniatarxa.cat

grup comunicació21

el diari metropolità

El CB Esparreguera no jugarà la pròxima temporada a la Lliga EBA perquè, tot i guanyar en l'última jornada el CB Roser per 60-76 el 22 d'abril, ha acabat penúltim de la conferència C2 amb 10 triomfs i 16 derrotes. Una posició que condemna el CB Esparreguera al descens directe.

Els reis de l'esport a Martorell

» El nedador màster Agustí Riera i Laia Martret, jugadora del Barça, reconeguts com a millors esportistes
 » "A Martorell entenem que l'esport va molt més enllà de la competició", diu Xavier Fonollosa, l'alcalde

Toni Delgado
MARTORELL

Veure les persones complint el seu somni és un dels grans plaers de la vida i del periodisme. A l'Agustí Riera li brillen els ulls quan fa un viatge ràpid per la seva trajectòria vital i esportiva: "A la meua època no vaig ser cap figura esportiva rellevant. M'omple d'orgull que ara, amb més de 70 anys, pugui competir a Corea o al Japó amb els i les millors màsters del món i en el mateix escenari on ho han fet els absoluts i absolutes 15 dies abans... Això em regala un esperit de superació impressionant i indescriptible". El nedador martorellenc acabava de rebre el guardó com a millor esportista als Premis de l'Activitat Física i l'Esport de Martorell, celebrats el 31 de març a la Nau 1 de Can Oliveres.

Riera va reconèixer que a la seva edat no s'esperava guanyar el guardó més important que dona el seu poble. "Haver de competir amb esportistes joves que segurament que tenen tants o més mèrits que jo ha sigut un honor per a mi", afegia aquest nadador màster, orgullós d'un amic de 96 anys amb qui fa relleus. "Què vol dir això? Que t'has de preparar molt bé i entrenar-te quasi professionalment. No és el mateix anar a competir al poble que fer-ho en un Mundial o un Europeu, on et trobes els millors esportistes", enraonava Riera, incansable col·leccionista de medalles estatals.

Laia Martret, jugadora del filial del Barça, va ser reconeguda com la millor esportista, després de ser campiona del món sots 17 i protagonista del gol de la victòria (0-1) contra Colòmbia el 30 d'octubre de 2022. La martorellenca va fer una rematada forçada i el xut va colpejar en Ana Guzmán i es va introduir en la porteria. "Estic molt il·lusionada i em fa molta il·lusió rebre aquest premi, que és fruit de l'esforç i el sacrifici, del treball del dia a dia durant molts anys. Sens dubte, no hauria estat capaç d'optar a un premi així sense el suport dels meus pares, del meu germà i de tota la família i amistats", compartia.

EL CF MARTORELL

Martret va començar a jugar amb 7 anys al CF Martorell: "Hi tinc records molt macos i cada cop que puc m'hi apropo per veure futbol. Sento molta emoció perquè a qui ens apassiona l'esport sabem que és una cosa

"T'has de preparar molt bé i entrenar-te quasi professionalment", diu el nedador Agustí Riera

única i trobar-nos tots i totes en un mateix espai com en aquests premis no deixa de ser una manera d'unir-nos".

Marta Bosch, periodista esportiva de TV3, va ser la presentadora d'una gala que també va premiar l'ascens a Segona Divisió del Club Sala 5 de Marto-

Agustí Riera i Laia Martret, al centre. Foto: Ajuntament de Martorell

rell, amb Víctor González al capdavant, i la medalla de plata de Mireia Bejarano en el campionat mundial de Konya (Turquia), que van ser considerats Premi a l'Èxit Esportiu. El Memorial David Ruiz Guijarro, del Club Judo Martorell, i el Trofeu Massana (CN Martorell) van ser guardonats amb el Premi a la Millor Organització d'esdeveniments esportius, mentre que el manteniment de corriols del Motor Club Micorella i Aurelia Justo Garcia van ser reconeguts amb el Premi Valors de l'Esport. El Club Petanca Martorell, la Fundació Arc de Sant Martí Premi i les curses infantils i inclusives de l'Associació de Veïns Torrent van rebre el Premi a l'Activitat Física i l'Esport In-

clusius per a la Cohesió Social i per la Igualtat d'Oportunitats.

El Premi Dirigents de l'Esport se'l van endur Enric Novales (CF Martorell) i Marta Estébanez, del Club Hoquei Patins Martorell, mentre que el Premi Reconeixement al Centre Educatiu va tenir molts guanyadors: les jornades esportives del centre de l'Institut Pompeu Fabra, les escoles Els Convents, Vicente Aleixandre, José Echeagaray, Lola Anglada, Juan Ramón Jiménez, Mercè Rodoreda, La Mercè i el CEE El Pontarró. Els i les participants del cicle de passejades de la gent gran i les activitats dirigides 3x15 Fit CIES van ser reconeguts amb el Premi a l'Activitat Física i l'Esport Saludables.

"A la Nit de l'Esport reconeixem no només els èxits esportius, sinó també aquelles conductes i actuacions que ens ajuden a millorar com a persones i, sobretot, com a societat. A Martorell entenem que l'esport va molt més enllà de la pura competició, perquè també

"Em fa molta il·lusió rebre aquest premi, que és fruit del treball diari", afirma Laia Martret

és un element d'integració social i està al servei de l'educació, la cohesió, la convivència i la salut", defensava Xavier Fonollosa, alcalde de Martorell. "Aquesta és una jornada que vol servir per a reconèixer les persones i entitats que desinteressadament i amb el vostre treball diari ajudeu a fer de Martorell un referent en la pràctica esportiva a la comarca, a Catalunya i també, per què no dir-ho, a Europa", afegia.

SER DE MARTORELL

"Aquí i avui guanyeu tots i totes perquè, sincerament, sou mereixedors i mereixedores d'aquests premis per l'entrega, capacitat de competir, l'ajuda als companys i a qui més ho necessita, el respecte pels vostres rivals, el joc net... Ser de Martorell és realment un gran orgull, així com defensar aquest sentiment de pertinença allà on aneu", conclouia, molt satisfet, Gerard Mimó, regidor d'Esports.

**Lliga per a la protecció
 d'animals i plantes
 de Barcelona**

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
 Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
 info@protectorabcn.es

Foto: Alberto Lores / PIN Media

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

Dona ahora

Cuenta bancaria:

ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda
en Acción**

No t'ho perdís

Foto: Carla Mallo/ACN

Homenatge a Els 4 Gats

El Museu del Modernisme de Barcelona va inaugurar el passat 14 d'abril l'exposició *Els 4 Gats. Bressol del Modernisme*, que es podrà visitar fins al 14 de juliol. La mostra recull unes 200 obres de més de seixanta artistes, entre els quals hi ha Pablo Picasso, Ramon Casas, Santiago Rusiñol o Joaquim Mir. Es tracta d'un homenatge al mític restaurant barceloní, fundat el 1896, que va ser la llar de tot un moviment artístic. En aquesta exposició es poden veure dibuixos, pintures, cartells, escultures i mobiliari que constitueixen un recorregut per la història d'Els 4 Gats.

Famosos

Paula González Núñez (Badalona, 1993), coneguda a les xarxes socials com a Paula GONU, fa anys que se situa entre les *influencers* més populars de casa nostra. Amb dos milions de seguidors a Instagram i més de mig milió a TikTok, la catalana és un rostre popular amb qui cap marca dubtaria a col·laborar. Qui tampoc ha dubtat a treballar amb ella ha estat la Queens League, la versió femenina de l'exitosa Kings League, el projecte ideat per l'exblaugrana Gerard Piqué i l'*streamer* Ibai Llanos. Així, GONU s'ha convertit en presidenta d'un dels equips de la nova lliga, Jijantas FC, l'equip creat pel periodista Gerard Romero. I això no és tot: el director esportiu de Jijantas FC és Lluís Cortés, l'exentrenador del Barça femení que ho va guanyar tot.

La fitxa

QUI ÉS?

P A U L A G O N U

ÉS FAMOSA PER...

Ser una de les influencers 'top'

Aquesta jove catalana té 2 milions de seguidors a Instagram

QUÈ HA FET?

És una de les presidentes de la Queens League

Presideix Jijantas FC, del qual Lluís Cortés és director esportiu

A LES XARXES...

La notícia ha sorprès

Sembla que ningú s'esperava el fitxatge, un dels més comentats

Llibres

Quan deixi de ser jo
Carme Elias

Aquest és un testimoni lúcid i vital sobre l'Alzheimer viscut per una de les grans actrius del nostre país, Carme Elias, que va anunciar que patia aquesta malaltia l'any 2020. Una mirada emotiva i descarnada sobre la trajectòria i la vida d'una actriu brillant, la memòria de la qual, tan entrenada com ha estat al llarg de la seva trajectòria, camina inevitablement cap a l'oblit.

Teatre

Cartes d'amor
A.R. Gurney

Melissa Gardner i Andrew Ladd III es llegeixen l'un a l'altre les notes, cartes i postals en què, des de fa gairebé cinquanta anys, s'han explicat les esperances, ambicions, somnis, decepcions, victòries i fracassos que han tingut al llarg de la seva vida. Una petita obra que va ser finalista dels Premis Pulitzer de teatre.

A la Sala Versus Glòries de Barcelona.

Música

Lar
Judit Neddermann

Ja és aquí el nou àlbum de Judit Neddermann, *Lar* (Universal Music/Música Global). Es tracta del cinquè disc de la cantant, en el qual "torna a casa, honra les arrels, s'envolta de músics estimats i crea cançons que busquen l'amor, la pau, la celebració i la llum", segons es pot llegir al web oficial de l'artista. El disc va acompanyat d'una peça audiovisual.

Pelis i sèries

20.000 especies de abejas
Estibaliz Urresola Solaguren

Cocó, de vuit anys, no encaixa en les expectatives de la resta i no entén per què. Tothom al seu voltant insisteix a dir-li Aitor, però no s'identifica amb aquest nom ni amb la mirada dels altres. La mare, en crisi professional i sentimental, decideix passar les vacances a la casa materna, on la seva mare i la seva tieta es dediquen a la cria d'abelles i la producció de mel.

ESTILS DE VIDA

Contra la depressió, més espais verds

Foto: Blanca Blay / ACN

📍 SALUT MENTAL

La ubicació de noves zones verdes a les ciutats no només contribueix a la salut física dels ciutadans, sinó també a la psicològica. És una creença més o menys establerta i ratificada per un estudi de l'Institut de Salut Global de Barcelona que determina que els espais verds comporten una "reducció considerable" en els problemes de salut mental.

L'estudi, basat en l'execució del pla dels Eixos Verds de l'Ajuntament de Barcelona, que pretén transformar un de cada dos carrers en corredors verds, estima que l'increment de la superfície verda a la ciutat permetria prevenir cada any un 14% dels trastorns de salut mental, reduir un 13% les visites mèdiques i l'ús d'antidepressius i encara reduir un 8% el consum de tranquil·litzants i ansiolítics. A banda dels efectes per a la salut dels ciutadans, tot això permetria estalviar entorn de 45 milions d'euros anuals en despeses directes i indirectes de salut mental.

Normalment, s'atribueix als espais verds la seva contribució en la mitigació de la contaminació atmosfèrica, però la ciència ha demostrat que també mitiguen el soroll i la calor, redueixen l'estrès i estimulen la interacció social.

Les claus

PREVENCIÓ

Incrementant la superfície verda a Barcelona es podrien prevenir el 14% de casos de mala salut mental

MEDICACIÓ

Una presència més gran d'espais verds reduiria les visites a especialistes i el consum de tranquil·litzants i ansiolítics

COLLSEROLA

Només l'11% de Barcelona està ocupat ara mateix per espai verd, i Collserola aglutina el 60% de l'espai verd municipal

SUPERFÍCIE

Per complir la recomanació de l'Organització Mundial de la Salut caldria arribar al 25% de superfície verda a Barcelona

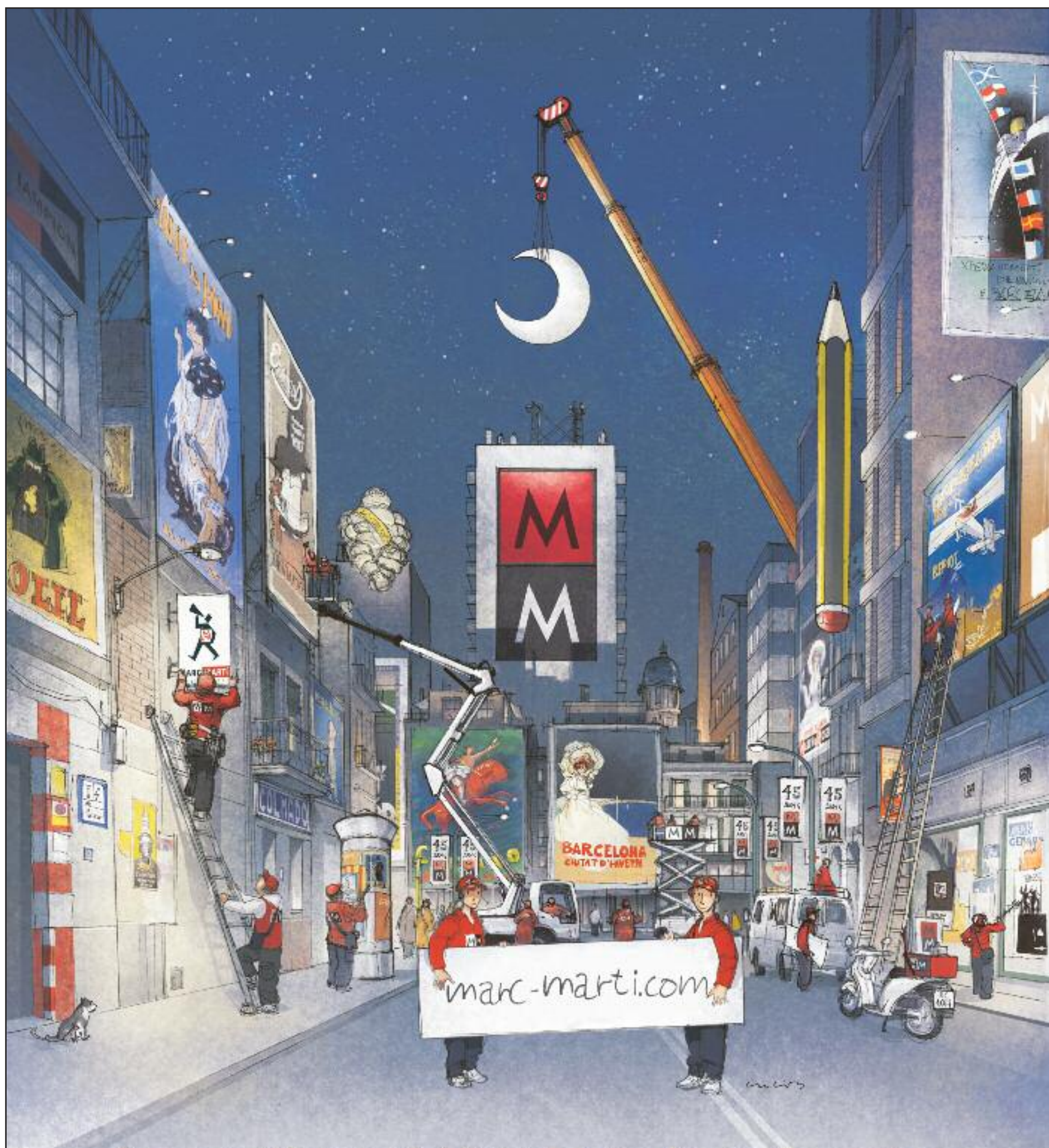
Foto: Freepik

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA

IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES